

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Electos, ut pretiosos lapides, tunctionibus atque pressuris variè
conformari & expoliri oportere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

Electos, ut preciosos lapides, tensionibus atq[ue] pressuris variè conformari & expoliri oportere.

EX Scriptura divina & Sanctorum Patrum consensu compertum est: homines Deo acceptos, vivis & electis lapidibus comparari, qui in hac vita tensionibus afflictionum & pressuris calamitatum cædendi, quadrandi & expoliandi sint, ut ex illis denique ecclœstis Jerosolymæ æterna ædificatio consurgat. Omisis alijs audiatur duntaxat Martyr Ignatius, ita ad Ephesios scribens: *JESUS Christus fundavit vos Epif: ad E-supra petram, cœu lapides electos, coaptatos in divinum Patris p[ro]f[ess]o[rum] adiscium, sublatos in altum per Christum pro nobis crucifixum, spiritu sancto utentes pro perpendiculari, fide subiectos, charitate elevatos à terra ad cœlum.* Hæc S. Ignatius.

Illud nunc consequenter adiicimus: si quos forte Deus peculiariter sibi dilectos, ad insignem aliquem & excellentem gloriae gradum destinet; hos velut lapillos preciosos divino suo diademeate inserendos, vexationum cruciatumve scalpro, & multiplici tanquam affrictu attritu, studiosius scalpere & expolire consueisse.

S. Gregorius puellam quandam sanctam memorat *Rom. 4o. in mulam nomine, quæ sub idem tempus in Urbe sub Sanctis Evang. monialis habitu, juxta Ecclesiam B. MARIE cum alijs duabus morabatur: &c, ut idem ait, morum quidem divitijs plenam, sed tamen rebus pauperem vitam ducebant. Ipsa autem Romula, cum ad reliqua vita incommoda, molesta paralysis accessisset, annis pluribus in lectulo jacuit; patientia merito Deo in primis chara (ut varijs ecclœstibus signis sub ejus mortem apparuit) mortalibus autem, aut ignota, aut sanè despœcta. Sed latebat (inquit S. Gregorius) in sterquilinio margarita DEI. Sterquilinium hanc ipsam corruptibilitatem corporis appello; sterquilinum abjectionem pauper-*

tatis nomino. Assumpta est ergo margarita, que jacuerat in sterquilinio, & posita in cœlestis Regis ornamento. Jam in supernos cives emicat: jam inter ignitos illos lapides cum diadematis coruscat. Sic Magnus Gregorius, & ante illum S. Paulinus in ea quam suprà laudavi ad S. Vietricium epistola: ubi eum martyrem vivum appellans, rogat, ut vel sui esse memor in gloria, quando eum (ut ipse loquitur) pretiosam diademati suo margaritam Rex aeternus apribit.

Ex quibus id apparet quod dicebamus: quos Deus in mundo grandium malorum patientia exerceat, hos esse in celo instar margaritarum aut ardentium carbunculorum, in aeterni Regis paludamento aut diademate collocentium: eóq; proinde mirum non esse, si eos crebris scalptorum ictibus exactius formari ac perpoliri necessit sit, quod puriores ac splendidiores, eóq; cui destinantur loco, digni, inventantur. Atq; híc, si placet, ad exemplar nostrum, Christum crucifixum aspiciamus: quem utique oportuit, & tanquam lapidem angularem pretiosum, & primum fundimentum civitatis sanctæ Jerusalem, sive malleorum ictibus tundi & quadrari, sive flagellorum affrictu plurimo levigari; & tanquam primæ notæ gemmam, solerti atque exquisito tormentorum attritu perpoliri: attritus enim est proprius scelerus nostra. Nam quod ipse Christus excellens quadam nobilissima margarita sit, ex Ambroso dicimus: Margarita enim (inquit) Christus est Dominus, quam negotiator ille dux in Evangelio, venditis omnibus rebus suis emere festinavit, & maluit omnes, quas habebat, seculi gemmas amittere, tamen ut unam Christi emeres margaritam.

*In festo S.
Lucie.*

§. 2.

Demonstremus nunc (quod erat alterum) ipsas etiam afflictiones & incomoda mortalis vitæ, ex divino iudicio Sanctorumq; sententia, non aliter quam ut cœli gemmas unio-